

โครงการคุณธรรม ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน

จัดทำโดย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

โรงเรียนหนองแวงวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำนำ

จากการสำรวจพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่า นักเรียนส่วนมากมีปัญหาเรื่องการมาโรงเรียนสายและเข้าแถวหน้าเสาธงไม่สม่ำเสมอ ซึ่งมีหลายสาเหตุ เช่น นักเรียนขาดความสนใจในการมาโรงเรียนเช้า นักเรียนตื่นสาย นักเรียนติดเกม จึงส่งผลต่อการมาเข้าแถวหน้าเสาธงช้า การไม่เข้าเรียน

โครงการเรื่อง “ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน” นี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมตามโครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอวิธีการที่จะทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักถึงการทำความสะอาด มีจิตสาธารณะ คือ การนำหลักธรรมคำสอนมาใช้เกี่ยวกับ อิทธิบาท 4 การสร้างจิตสาธารณะในตนเองและการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาดังกล่าว

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณครูที่ปรึกษา และคณะครูทุกท่านที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำโครงการ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านโครงการนี้จะได้รับความรู้ และเป็นแนวทางสำหรับการทำโครงการคุณธรรมต่อไป หากโครงการเล่มนี้มีสิ่งใดผิดพลาดประการใด ก็ขออภัยมา ณ โอกาสนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

1

วัตถุประสงค์

1

ปัญหา

1

สาเหตุของปัญหา

1

วิธีแก้ไขปัญหา

1

กลุ่มเป้าหมาย

2

ระยะเวลา/สถานที่ดำเนินงาน

2

ขอบเขตการดำเนินงาน

2

หลักธรรมที่เกี่ยวข้อง/พระราชดำรัส

2

ความเชื่อมโยงสู่คุณธรรมอัตลักษณ์

3

วิธีวัดและประเมินผล

3

เครื่องมือการวัดผล

3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับความมีวินัย

4

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัย

5

ความหมายของความมีวินัย

5

ประเภทของวินัย

6

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง

6

ความหมายของวินัยในตนเอง

6

ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

7

การพัฒนาให้เกิดวินัยในตนเอง

7-9

งานวิจัยเกี่ยวกับวินัยในตนเอง

9-10

ประโยชน์ของการเข้าแถวหน้าเสาธง

11

หลักธรรมที่เกี่ยวข้อง

11

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

15

ความหมายของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

15-16

สารบัญ

	หน้า
รูปแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	16
ประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	16
งานวิจัยเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	
ขั้นตอนในการดำเนินงาน	18
ตัวชี้วัด	18
วิธีการวัดและประเมินผล	18
ช่วงระยะเวลาการประเมิน	18
โมเดลการทำงาน	19
แบบบันทึกการเข้าแถวหน้าเสาธง	20
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	
ผลการศึกษา	21-27
บทที่ 5 สรุปผลการดำเนินงาน	
สรุปผลการดำเนินงาน	28
ข้อเสนอแนะ	28
บรรณานุกรม	29
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

หลังจากสถานการณ์โควิดในประเทศไทยเริ่มคลี่คลาย จึงได้มีการกลับมาเรียนในห้องเรียนแบบ On Site อีกครั้ง ทำให้นักเรียนกลับมาใช้ห้องเรียนและนักเรียนยังขาดจิตสำนึกในการดูแล รักษาความสะอาดห้องเรียนทำให้ห้องเรียนสกปรก ไม่น่าเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนทำงานแล้ว ทิ้งปากกา ทิ้งเศษกระดาษตามโต๊ะ และไม่จัดเก้าอี้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เก็บอุปกรณ์ในการทำความสะอาดห้องให้เรียบร้อย เวิร์ประจำวันขาดความรับผิดชอบในการทำความสะอาดจึงทำให้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จึงมีความสนใจที่จะทำให้อุปกรณ์ดังกล่าวหมดสิ้นไป จึงได้จัดทำโครงการคุณธรรม เรื่อง “ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน” เพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มีจิตสำนึกช่วยกันดูแลห้องให้สะอาดขึ้น

2. วัตถุประสงค์ที่ทำโครงการ

2.1 ด้านความรู้ (Knowledge)

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ การทำความสะอาด การจัดโต๊ะเก้าอี้

2.2 ด้านกระบวนการปฏิบัติ (Process)

เพื่อให้นักเรียนช่วยกันรักษาความสะอาดของห้องเรียนและทิ้งขยะให้ถูกที่และฝึกความมีจิตสำนึกให้ทุกคนในห้อง

2.3 ด้านเจตคติ (Attitude)

เพื่อปลูกฝังคุณธรรมความมีจิตสำนึกต่อห้องเรียนให้สูงขึ้น

3. ปัญหา (สิ่งที่พบเจอในโรงเรียน)

ห้องเรียนไม่สะอาด บรรยากาศไม่น่าเรียน

4.สาเหตุของปัญหา (ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะอะไร)

4.1 นักเรียนไม่ทิ้งขยะลงถัง

4.2 นักเรียนไม่จัดเก้าอี้ให้เป็นระเบียบหลังใช้งาน

4.3 เวิร์ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

5.กลุ่มเป้าหมาย

5.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

5.1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนหนองแขวงวิทยา จำนวน 22 คน

5.2เป้าหมายเชิงคุณภาพ

5.1.2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มีจิตสาธารณะร่วมกัน ช่วยกันทำความสะอาด ไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียนและห้องเรียนมีความสะอาดเรียบร้อย

6.วิธีแก้ปัญหา

7.ระยะเวลา

7.1ระยะสั้น

วันที่ 17 เดือนพฤษภาคม 2565 -วันที่ 22 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565

8.ขอบเขตการดำเนินงาน

8.1 ขอบเขตคุณธรรม ในการดำเนินงานครั้งนี้ กำหนดขอบเขตคุณธรรมเฉพาะด้านความมีจิตสาธารณะ และเป็นการแสดงออกด้านความมีจิตสาธารณะในการทำความสะอาดห้องเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

8.2 นิยามศัพท์เฉพาะ

8.2.1 ความมีจิตสาธารณะ หมายถึง เป็นคำบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่หลากหลายแต่มีความหมายเดียวกัน เช่น การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การช่วยกันดูแลรักษาสาธารณะสมบัติการมีความรับผิดชอบ

8.2.2 ความสะอาด หมายถึง ปราศจากความมัวหมอง ทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น ผู้ที่มีความสะอาด คือ ผู้รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม ถูกต้องตามสุขลักษณะ ผักผ่อนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอเมื่อพูดถึง “ความสุข” หรือภาวะปกติสุข คนทั่วไปมักนึกถึงเรื่องทางกายเท่านั้น แต่ในความเป็นจริง สุขภาวะทางกายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสุขภาวะทั้งหมดของมนุษย์ เพราะมนุษย์มีทั้งกายและใจ นอกจากนั้นเราแต่ละคนยังมีชีวิตอยู่ท่ามกลางผู้คน ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลถึงสุขภาวะของเราทุกคน

9.แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจที่ได้รับในการทำโครงคุณธรรมครั้งนี้ คือ การปฏิบัติตนตามคุณธรรมอัตลักษณ์ ของโรงเรียน

10.ประโยชน์ที่ได้รับ

10.1 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีจิตสาธารณะ

10.2 นักเรียนมีคุณธรรมในการทำความสะอาดห้องเรียน

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

จิตสาธารณะ

ความหมายของจิตสาธารณะ

ความหมายของคำว่าจิตสาธารณะ (Public Mind) หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) เป็นคำบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่หลากหลายแต่มีความหมายเดียวกัน เช่น การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การช่วยกันดูแลรักษาสาธารณะสมบัติการมีความรับผิดชอบ เป็นต้น จึงมีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลายดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2542 : 14) ได้ให้ความหมายจิตสาธารณะว่า เป็นการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อชาติ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 17) ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า หมายถึง ความคิดที่ไม่เห็นแก่ตัวมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือช่วยแก้ปัญหาให้ผู้อื่นหรือสังคมพยายาม คว้าโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจังและมองโลกในแง่ดีบนพื้นฐานของความเป็นจริง

บุญสม หาราชศิริพจน์ (2542 : 71 – 73) ใช้คำว่า จิตสำนึกที่ดีในสังคม สังคมในที่นี้ หมายถึง สังคมในชุมชนของตน การปฏิบัติตนให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชนของตน คือ การปฏิบัติตนและการมีส่วนร่วมที่ดีในกิจกรรมของชุมชน การช่วยกันดูแลชุมชนของตน การให้ความร่วมมือ การเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชุมชนเพื่อสาธารณูปโภคใน ชุมชนการให้ความเป็นมิตรและมีน้ำใจต่อกัน

สุชาดา จักรพลีฤทธิ์ (2544 : 22) ให้ความหมายจิตสาธารณะว่า เป็นคุณธรรมหรือข้อ เรียกร้องสำหรับส่วนรวมในสภาพการณ์ที่เกิดความไม่ปกติสุข ความร่วมมือของพลเมืองในการ กระทำ เพื่อบ้านเมือง

หฤทัย อาจเปรุ (2544 : 37) ให้ความหมาย จิตสาธารณะว่า คือ ความตระหนักของ บุคคลถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ต้องการ เข้าไป แก้ววิกฤตการณ์โดยรับรู้ถึงสิทธิ ควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลัง ของตนว่าสามารถร่วมแก้ไขปัญหได้และลงมือกระทำ เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการ ต่างๆ โดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาร่วมกันกับคนในสังคม

ชาย โพธิ์สีดา และคณะ (2540 : 14 – 15) ใช้คำว่า จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ และให้ความหมายในเชิงพฤติกรรมไว้ว่า คือ การใช้สาธารณสมบัติอย่างรับผิดชอบหรือการ รับผิดชอบต่อ

สาธารณสมบัติซึ่งมีนัยสองประการ ได้แก่ 1) การรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ ด้วยการหลีกเลี่ยงการใช้และการกระทำที่จะก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อสาธารณสมบัติ นั้นๆ รวมไปถึงการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลสาธารณสมบัติในวิสัยที่ตนสามารถ ทำได้ 2) การเคารพสิทธิการใช้สาธารณสมบัติของผู้อื่น โดยการคำนึงว่าคนอื่น ก็มีสิทธิในการใช้ เช่นเดียวกันจะต้องไม่ยึดสาธารณสมบัตินั้นไว้เป็นของส่วนตัว และไม่ปิดกั้นโอกาสการใช้ ประโยชน์สาธารณสมบัติของผู้อื่น

วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544 : 6) ให้ความหมาย จิตสาธารณะว่า หมายถึงกระบวนการ คิดและลักษณะของบุคคล ที่มีการปฏิบัติโดยมีกระบวนการในระดับบุคคลไปสู่สาธารณะมีความ รักและรู้สึกเป็นเจ้าของสาธารณะ ต้องการที่จะทำประโยชน์มากกว่าที่จะรับจากสาธารณะ

ลัดดาวัลย์เกษมเนตร และคณะ (2547: 2 – 3) ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของ กลุ่ม โดยพิจารณาจากความรู้ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงลักษณะ ดังนี้ 1. การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดการชำรุดเสียหายต่อของ ส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม และการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ 2. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มโดย ไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของ ส่วนรมนั้น

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 : 17) ให้ความหมายจิตสาธารณะว่าเป็นการกระทำด้วย จิตวิญญาณที่มีความรักความห่วงใย ความเอื้ออาทรต่อคนอื่นและสังคมโดยรวม การมีคุณธรรม จริยธรรม และการไม่กระทำที่เสื่อมเสียหรือเป็นปัญหาต่อสังคม ประเทศชาติการมีจิตที่คิด สร้างสรรค์เป็นกุศล และมุ่งท ากกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คิดในทางที่ดีไม่ทำลาย เบียดเบียนบุคคล สังคม วัฒนธรรมประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม การกระทำและคำพูดที่มาจาก ความคิดที่ดีการลดความขัดแย้งและการให้ขวัญและกำลังใจต่อกันเพื่อให้สังคมโดยส่วนรวมมีความสุข

ดังนั้น จิตสาธารณะ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่รู้จักดูแลเอาใจใส่และกระทำ การอันเป็น ประโยชน์แก่ส่วนรวม มีความรักและความรู้สึกเป็นเจ้าของสาธารณะร่วมกัน รักษา สมบัติส่วนรวม ไม่ทำลาย สมบัติของส่วนรวม พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ รับรู้ถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นและมีส่วนร่วมในการหาแนว ทางแก้ไข รวมทั้งติดตามประเมินผลปัญหานั้น ตลอดจนอาสาทำบางอย่างเพื่อส่วนรวมด้วยความสมัครใจ

ความสำคัญของจิตสาธารณะ

ความสำคัญของจิตสาธารณะ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านจิตสาธารณะกับบุคคลต่างๆ ให้มี ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคมหรือสาธารณะ จะเป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรม ให้เกิดขึ้นกับบุคคล โดยทั่วไป โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน รวมทั้ง ประชาชนทั่วไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจาก ภายในกายของคน "จิตสาธารณะ" เป็นความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้ผู้คนรู้จักการ เสียสละ การร่วมแรงร่วมใจร่วมมือในการทำ ประโยชน์เพื่อสังคมและส่วนรวม อีกทั้งจะช่วยลด ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม การช่วยกันพัฒนาคุณภาพ ชีวิต อันจะเป็นหลักการในการ ดำเนินชีวิต เป็นการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับสังคมอย่าง ได้ผลเป็น เชิงประจักษ์ได้

ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 1 บททั่วไปที่ว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ มาตราที่ 7 ได้แสดงถึงความพยายามที่จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคน ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนใน “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542” (2542) ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้อง มุ่งปลูกจิตส านึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้รักษา ผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็น สาธารณสมบัติ ตลอดจนอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง

มีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ จึงกำหนด เป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนจะต้องมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรม ของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต พร้อมทั้ง มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติมีจิตสำนึก ในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามใน สังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2-3) นอกจากการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระแล้ว ในส่วนของกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนก็ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ซึ่งหลักสูตรได้จำแนกกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็น 3 ลักษณะ คือ (1) กิจกรรมแนะแนว (2) กิจกรรมนักเรียน และ (3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะ ประโยชน์ซึ่งเป็นหน้าที่ของโรงเรียนทุกแห่งจะต้องเน้นการสร้างเยาวชนที่มีความสมดุล นักเรียนต้อง “เป็นคนเก่ง เป็นคนดีมีคุณลักษณะ และมีสมรรถนะตามที่หลักสูตรกำหนด ”

(สุพัศตร์ปิบุญลย์, 2544 : 34) เวชพล อ่อนละมัย (2551) ได้ให้ความสำคัญของจิตสาธารณะว่า จิตสาธารณะเป็นความ รับผิดชอบซึ่งเกิดจากภายใน คือความรู้สึกนึกคิด จิตใต้สำนึก ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ซึ่ง อยู่ในจิตและส่งผลสู่การกระทำ ภายนอก ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะเห็นว่าเกิดจากการขาด จิตสำนึกของคนส่วนรวมในสังคมเป็นสำคัญ เช่น 1. ปัญหายาเสพติด ซึ่งเกิดจากความเห็นแก่ตัวของผู้นิยม ไม่คำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปกับสังคม 2. ปัญหามลพิษต่างๆ ที่เกิดจากความไม่รับผิดชอบต่อ ขาดจิตสำนึก เช่น

- 2.1 การปล่อยน้ำเสียออกจากโรงงานโดยไม่ผ่านการบำบัด
- 2.2 การจอดรถโดยไม่ดับเครื่องยนต์ทำให้เกิดควันพิษ โดยเฉพาะในเมือง
- 2.3 ทิ้งขยะป่ไม่ถูกทำลาย
- 2.4 ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง
- 2.5 การใช้ทางเท้าสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม
- 2.6 การทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลองและทางเท้า

2.7 การฉีดสารเร่งเนื้อแดงในสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะสุกร ซึ่งมีผลต่อโรคมะเร็งในมนุษย์เช่นโรคมะเร็งเป็นต้น จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคม เยาวชนต้องให้ความสำคัญและตระหนักใน สิ่งต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง จิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง นับว่าเป็นพื้นฐาน ต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวอย่างความรับผิดชอบต่อตนเอง มีดังนี้

- 1.1 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนหาความรู้
- 1.2 รู้จักการออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์
- 1.3 มีความประหยัด รู้จักความพอดี
- 1.4 ประพฤติตัวให้เหมาะสม ละเว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสีย
- 1.5 ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
- 1.6 มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา สามารถพึ่งพาตนเองได้

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการช่วยเหลือสังคม ไม่ทำให้ผู้อื่นหรือสังคมเดือดร้อน ได้รับความเสียหาย เช่น

2.1 มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว เช่น เชื่อฟังพ่อแม่ ช่วยเหลืองานบ้าน ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

2.2 มีความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ครูอาจารย์เช่น ตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูอาจารย์ปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ช่วยกันรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน

2.3 มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ เช่น ให้ความช่วยเหลือให้ คำแนะนำไม่เอาเปรียบ เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน

2.4 มีความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง เช่น ปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม ปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาทรัพย์สินของส่วนรวม ให้ความร่วมมือต่อสังคมในฐานะพลเมืองให้ ความช่วยเหลือผู้อื่น

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจร (2543 : 22-29) ได้ให้ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะว่าการที่คนมาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบการพึ่งพากัน คนในสังคม ซึ่งมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันไป ถ้าคนในสังคมขาดจิตสำนึกสาธารณะ นอกจาก จะมีผลกระทบต่อบุคคล

ครอบครัว องค์กรแล้ว การขาดจิตสำนึกสาธารณะยังมีผลกระทบต่อ ชุมชนระดับประเทศและระดับโลก
ดังนี้ ผลกระทบต่อบุคคล ทำให้เกิดปัญหา คือ

1. สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง
2. สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น ผลกระทบระดับครอบครัว ทำให้เกิดปัญหา คือ
 - 2.1 ความสามัคคีในครอบครัวลดน้อยลง
 - 2.2 การแก่งแย่ง ทะเลาะเบาะแว้งภายในครอบครัว ผลกระทบระดับองค์กร ทำให้เกิดปัญหา คือ
 - 2.2.1 การแบ่งพรรคแบ่งพวกในองค์กร
 - 2.2.2 ความเห็นแก่ตัว แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น
 - 2.2.3 การเบียดเบียนสมบัติขององค์กร
 - 2.2 4. องค์กรไม่ก้าวหน้า ประสิทธิภาพและคุณภาพของงานลดลง

จากที่กล่าวมา จิตสาธารณะจึงเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีความสำคัญต่อชีวิต
และความเป็นอยู่ของมนุษย์โดยรวม ที่ควรได้รับการปลูกฝังส่งเสริมให้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก เพราะใน
วัยเด็กจะสามารถเห็นความแตกต่าง คิดเปรียบเทียบ คิดแยกแยะเชื่อมโยงได้ซึ่งเด็ก จะเริ่มสนใจ
สิ่งแวดล้อมรอบตัวแทนการสนใจตนเอง เป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่เกิดจาก ภายในเพื่อช่วยในการ
พัฒนาชีวิตและแก้ปัญหา มีความสร้างสรรค์ที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่ สังคมในยุคเศรษฐกิจและวัฒนธรรม
ที่มีความเปลี่ยนแปลง

คุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ

คุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ กระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 218) ได้ระบุ ตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้าน การมีจิตสาธารณะ ไว้ดังนี้

ตัวชี้วัด 1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนโดย พิจารณาจาก พฤติกรรมบ่งชี้

1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ
2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาด้วยความ สมัครใจ
3. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น

ตัวชี้วัด 2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคมโดยพิจารณา จากพฤติกรรมตัว บ่งชี้

1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมมาเต็มใจ
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชน และสังคม
3. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

ยุทธนา วรณปิติกุล (2542 : 181 – 183) กล่าวถึง บุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะ ว่าต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. การทุ่มเทและอุทิศตน มีความรับผิดชอบต่อสังคม บุคคลไม่เพียงแต่ปฏิบัติตาม สิทธิเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือให้บริการแก่บุคคลอื่น เพื่อพัฒนาสังคมด้วย อาทิ ถ้าต้องการให้ผู้แทนราษฎรมีความรับผิดชอบต่อความต้องการและประโยชน์ของประชาชน ประชาชนก็ต้องให้ความใส่ใจและติดตาม ไม่เพียงทำการหย่อนบัตรเลือกตั้งเท่านั้นต้องเสียสละ เวลาให้ในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการเมืองระดับท้องถิ่นและในสถาบันต่างๆ

2. เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล จากกระแสปัจเจกชนนิยม ส่งผลให้คน ในสังคมมีลักษณะปิดกั้นตนเอง ไม่ไว้วางใจผู้อื่น เลือกคบเฉพาะกลุ่มที่มีความเหมือนกันไม่ สนใจการเมืองทำให้ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจของสังคม เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมเกิดข้อ ขัดแย้งการยุติข้อขัดแย้งโดยการฟังเสียงข้างมาก ไม่นำไปสู่ประโยชน์ของส่วนรวม

ดังนั้นผู้มีจิตสำนึกสาธารณะต้องเป็นพลเมืองในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ทางการเมืองสมัยใหม่ มีความอดทนตระหนักว่าการมีส่วนร่วมไม่ทำให้ได้อย่างที่ต้องการเสมอไป ต้องเคารพและยอมรับ ความแตกต่างที่หลากหลายและหาวิธีอยู่ร่วมกับความขัดแย้ง โดยการแสวงหาทางออกร่วมกัน การจำแนกประเด็นปัญหา การใช้เหตุผลในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตัดสินใจ ต้องมี การพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันให้มากที่สุด เพื่อหาข้อยุติสร้างการเข้าร่วมรับรู้ ตัดสินใจและผนึกกำลังเพื่อให้เกิดการยอมรับจากทุกฝ่าย

3. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม คนในสังคมต้องคิดถึงการเมืองในฐานะกิจการ เพื่อส่วนรวมและเพื่อคุณธรรมมากขึ้น

4. การลงมือกระทำการวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียว ไม่ สามารถทำให้สถานการณ์ดีขึ้น ต้องลงมือกระทำโดยเริ่มจากครอบครัวในการวางพื้นฐานให้การ อบรมด้านจริยธรรมของพลเมือง สถาบันการศึกษาไม่เพียงเป็นสถานที่ฝึกทักษะและให้ความรู้ ต้องรับช่วงต่อในการสร้างค่านิยมที่เหมาะสมต่อจากครอบครัวรวมทั้ง เครือข่ายสังคมที่เกิดขึ้น ระหว่างเพื่อนบ้าน ที่ทำงาน สโมสร สมาคมต่างๆ เชื่อมโยงบุคคลที่สนใจเรื่องของตนเข้าเป็น กลุ่มที่ใส่ใจผู้อื่น ช่วยดำรงรักษาประชาคม สังคมและกฎจริยธรรม รวมทั้งสถาบันที่มีอิทธิพลสูง ต่อสังคมคือ สถาบันศาสนาและสื่อมวลชนนับว่า มีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างให้สังคม เข้มแข็ง บุคคลที่มีลักษณะมีจิตสาธารณะจะต้องรู้ถึงขอบเขตของสิทธิเสรีภาพหน้าที่มีความ รับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆตระหนักเสมอว่าตนเอง คือ ส่วนหนึ่งของสังคม ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในสังคม

องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

องค์ประกอบของจิตสาธารณะ องค์ประกอบของจิตสาธารณะนั้น มีการแบ่งองค์ประกอบที่แตกต่างกันไปตามระดับ อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งได้แบ่งองค์ประกอบของจิตสำนึกไว้ดังนี้

สมพงษ์ สิงหะพล (2542 : 15 – 16) ได้กล่าวถึงจิตสาธารณะว่า มีอยู่ 3 ด้านหลักๆ คือ

1. จิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง (Self-Consciousness) เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเอง ทำให้ตนเองเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จิตสำนึกด้านนี้การศึกษาไทยมุ่งเน้นปลูกฝังมานาน เกิด บ้างไม่เกิดบ้าง ไปตามสภาพการณ์ เป็นจิตสำนึกแบบคลาสสิกที่ทุกสังคมพยายามเหมือนกันที่ จะสร้างให้เกิดขึ้นให้ได้เช่น ความขยัน ความรับผิดชอบ ความมานะอดทน เป็นต้น เป็น จิตสำนึกที่ถูกปลูกฝังและมีมานานตามสภาพสังคมไทย

2. จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น (Others Oriented Consciousness) เป็นจิตสำนึกของ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของคนในกลุ่มชนหนึ่ง สังคมหนึ่ง เช่น ความเห็นอกเห็นใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคีเป็นต้น เป็นจิตสำนึกที่คนไทยส่วนใหญ่ถูกหล่อหลอม มาจากพื้นฐานดั้งเดิมของวัฒนธรรมไทยอยู่แล้วสร้างกันได้ไม่ยากนัก

3. จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะ (Social or Public Consciousness) เป็นจิตสำนึกที่ตระหนักถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกัน หรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์ เป็นกลุ่มเดียวกัน เป็นจิตสำนึกที่คนไทยยังไม่ค่อยมีและขาดกันอยู่มาก เพราะพื้นฐานความเป็นมาของสังคมไทย สมควรที่จะรีบพัฒนาขึ้นโดยเร็ว เช่น จิตสำนึกด้านเศรษฐกิจ จิตสำนึกด้านการเมือง จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม จิตสำนึกด้านสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนั้นมีการศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ในลักษณะการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์สาธารณสมบัติต่างๆ มีการศึกษาองค์ประกอบที่แตกต่างกันไป และใช้คำที่แตกต่างกันไปตามระดับอายุของกลุ่มที่ศึกษา ดังรายละเอียด ดังนี้

สิริมา ภิญโญนันตพงษ์ (2544 : 26 – 31) ได้กล่าวถึงจิตสาธารณะของเด็กใน ลักษณะของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ว่า วัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 8 ปีเป็นระยะที่สำคัญ ที่สุดของการพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์จิตใจ สังคม และบุคลิกภาพ เป็นวัย ที่เรียกว่าช่วงแห่งพลังการเจริญเติบโตองงามสำหรับชีวิต แนวความคิดเหล่านี้เป็นสิ่งที่สืบ เนื่องมาจากการมองเด็กในทัศนะของการที่เด็กมีพัฒนาการด้านต่างๆ แตกต่างจากเด็กวัยอื่นๆ ในช่วงชีวิตของความเป็นมนุษย์ดังนั้น หลักการปลูกฝัง เด็กวัยนี้ให้เรียนรู้เกิดความรัก สิ่งแวดล้อม ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการเรียนรู้การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยอาศัย สภาพการณ์ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับ การเรียนรู้จะทำให้มนุษย์ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ต่างๆ ในชีวิตเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้
2. กระบวนการปลูกฝังเด็กปฐมวัยให้รักสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือการให้ความรู้การสร้าง ความเข้าใจ การสร้างกรอบแนวคิด การเสริมสร้างทักษะและ การเสริมสร้างเจตคติจากกระบวนการดังกล่าว จะต้องเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม โดยในลักษณะของรูปธรรม แล้วสร้างความเข้าใจ และ ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมต่อตนเอง และมนุษย์แล้วสร้างกรอบแนวคิดให้เด็กรับรู้สิ่งแวดล้อมเป็นบริบท และเป็นปัจจัยสำคัญใน การดำรงชีวิตของมนุษย์การเสริมสร้างทักษะในการรักสิ่งแวดล้อม ต้องเกิดจากการจัด ประสบการณ์ต้องให้เด็กได้ปฏิบัติจริง และควบคู่กับการเสริมสร้างเจตคติที่รู้จักการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมเห็น

คุณค่าประโยชน์สิ่งแวดล้อมต่อตัวเอง ครอบครัว และสังคม เช่น การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ไม่เห็นแก่ตัว
เกิดความรู้สึกผิดชอบชั่วดีทำ เป็นตัวแบบที่ดีต่อการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ชาย โพธิ์สีตา (2540 : 14) ได้ศึกษาเรื่องจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ: ศึกษาในกรณี กรุงเทพมหานคร โดยศึกษา
จากกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่ม คือ กลุ่มท างานราชการ รัฐวิสาหกิจ 19 หรือทำงานสำนักงาน กลุ่มที่ทำงานรับจ้าง
งาน ค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว กลุ่มนักศึกษาที่สูงกว่ามัธยมและผู้ทรงคุณวุฒิโดยได้จัดองค์ประกอบของจิตสำนึกต่อ
สาธารณะสมบัติ 4 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณะสมบัติ
2. ภาพสะท้อนจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ
3. มาตรการเสริมสร้างจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ
4. นโยบายและการบริหารจัดการ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ

แบบสอบถาม แบบทดสอบแบบสั้น แบบสัมภาษณ์การสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบ
เจาะลึกและได้สรุป ความหมาย จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติในเชิงพฤติกรรมไว้ว่า คือ การใช้สมบัติอย่าง
รับผิดชอบ หรือการรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติซึ่งมีนัยสองประการ ได้แก่

1. รับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติด้วยการหลีกเลี่ยงการใช้และการกระทำที่จะ ก่อให้เกิดความชำรุดเสียหาย
ต่อสาธารณะสมบัตินั้นๆ รวมไปถึงการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วม ในการดูแลสาธารณะสมบัติในวิสัยที่ตนสามารถ
ทำได้

2. การเคารพสิทธิในการใช้สาธารณะสมบัติของผู้อื่น เพราะสาธารณะสมบัติคือของที่คนทั่วไปมีสิทธิในการ
เข้าถึงและการใช้ประโยชน์ดังนั้นการใช้สาธารณะสมบัติอย่างรับผิดชอบต่อในแง่ นี้ จึงหมายถึงการใช้ของส่วนรวม โดย
การคำนึงถึงว่า คนอื่นมีสิทธิใช้เช่นเดียวกัน จะต้องไม่ยึดสาธารณะสมบัตินั้นไว้เป็นของส่วนตัวและไม่ปิดกั้นโอกาส
ในการใช้ประโยชน์ของผู้อื่น

หฤทัย อัจจุระ (2544 : 46) ได้ใช้องค์ประกอบของการมีจิตสำนึกสาธารณะของ นักศึกษาพยาบาลปี 1 –
4 ในสถาบันการศึกษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษา องค์ประกอบ การมีจิตสำนึกสาธารณะใน 6
ด้าน คือ

1. ความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน
2. การวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

3. ความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี
4. การรับรู้และความสามารถในการผลักดัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
5. การปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาสังคม
6. การมีเครือข่ายในการนำกิจกรรมทางสังคม

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2547 : 2 – 3) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับ ประถมศึกษาให้ มีจิตสาธารณะ : การศึกษาระยะยาวและใช้องค์ประกอบของจิตสาธารณะเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำ ที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อของส่วนรวมที่ใช้ ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

2. การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในวิสัยที่ตน สามารถทำ ได้ 20
3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึด ครองของส่วนรมนั้นมา เป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของ ส่วนรวมจากการศึกษาองค์ประกอบของ จิตสำนึกสาธารณะ

ชาย โพธิ์สิตา (2540 : 14 – 15) การแบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะจากงานวิจัย ของลัดดา วัลย์ เกษมเนตร (2546 : 2 – 3) ที่ศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะ องค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้อง กับพัฒนาการทางด้านต่างๆ ของเด็กวัยที่ผู้วิจัยศึกษาและ สมบัติของส่วนรวมที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้เป็นสมบัติ ส่วนรวมที่อยู่ในโรงเรียนทั้งสมบัติส่วนรวม ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งแบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะ เป็น 3 องค์ประกอบ 6 ตัวชี้วัด คือ

1. การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อสมบัติของ ส่วนรวมใน โรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม หมายถึง การกระทำของนักเรียนในการ รักษาทรัพย์สินการดูแลรักษา ความสะอาด การไม่ท าลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติใน โรงเรียน ทั้งในห้องเรียนเช่น โต๊ะ เก้าอี้กระดานด ำ ขันวางหนังสือ ถังขยะ ไม้กวาด เป็นต้น และสมบัตินอกห้องเรียน เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา ห้องปฏิบัติการต่างๆ ห้องสมุด สวนหย่อม ในบริเวณโรงเรียน สนามเด็กเล่น เป็นต้น โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัดคือ

- 1.1 การดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียน คือ เมื่อมีการใช้แล้วมีการเก็บ รักษา ใช้แล้วเก็บเข้าที่เดิม การไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน การไม่ขีดเขียน หรือท าลายวัสดุและ อุปกรณ์ในห้องเรียนและในโรงเรียน เพื่อให้ของส่วนรวมอยู่ในสภาพดีเช่น การใช้ไม้กวาดแล้วเก็บเข้าที่เดิม การใช้ หนังสือในห้องสมุดแล้วเก็บเข้าที่ การใช้อุปกรณ์กีฬา แล้วน าส่งคืน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องและจัด เข้าที่เดิม

1.2 ลักษณะของการใช้คือ การใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนอย่างประหยัดใช้อย่างทะนุถนอม ใช้อย่างระมัดระวัง เพื่อให้ของส่วนรวมมีความคงทนใช้ได้นาน เช่น การเปิดอ่าน หนังสือเบาๆ การใช้แก้วน้ำรองน้ำดื่ม การปิดไฟและพัดลมก่อนออกจากห้อง การใช้แป้นเครื่อง คอมพิวเตอร์เบาๆ

2. การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถ ทำได้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง การมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของ ส่วนรวมในโรงเรียน ทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่ตนสามารถทำ ได้โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

2.1 การปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ถูกกำหนดในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมใน โรงเรียน คือ การท าทตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการให้ดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน เช่น การทำหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียน การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนการดูแล ห้องสมุด และการดูแล ห้องปฏิบัติการอื่นๆที่ได้รับมอบหมาย

2.2 การอาสาปฏิบัติหน้าที่บางอย่างเพื่อส่วนรวมในโรงเรียน คือ การช่วยทำหน้าที่อื่นที่ไม่ใช่หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในวิสัยที่ตนสามารถทำได้เช่น การอาสาขนย้าย ไปทิ้ง การอาสาช่วยเก็บสิ่งของ การอาสากวาดห้องเรียนหรือบริเวณโรงเรียน

3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึดครอง ของส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะ ใช้ของส่วนรมนั้น หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

3.1 การไม่ยึดครองของส่วนรวมในโรงเรียนมาเป็นสมบัติของตนเอง คือ การไม่นำ สมบัติของโรงเรียนมาเก็บไว้ที่ตน เช่นการไม่น าสีของโรงเรียนไประบายภาพที่บ้านการไม่นำ อุปกรณ์กีฬาไปเล่นที่ บ้าน

3.2 การแบ่งปัน หรือการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมในโรงเรียน คือ การ แบ่งปันสิ่งของกับผู้อื่น การไม่แสดงอาการหึงหวงสมบัติของส่วนรวม เช่น การไม่นำหนังสือ ห้องสมุดมาเก็บไว้ ที่ตนหลายๆ เล่ม การเปลี่ยนให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อตนใช้เสร็จ จากการศึกษาขององค์ประกอบของจิต สาธารณะได้ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบของ จิตสาธารณะองค์ประกอบหลักๆ ออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการมีจิตสาธารณะ ในตนเอง ด้านการมีจิตสาธารณะต่อผู้อื่นและด้านการมีจิตสาธารณะต่อสังคม และในแต่ละ องค์ประกอบ มีพฤติกรรมบ่งชี้ดังนี้

1. ด้านการมีจิตสาธารณะในตนเอง หมายถึงลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนใน การใช้ของ ส่วนรวมเมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษา การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด มีความรับผิดชอบ

2. ด้านการมีจิตสาธารณะต่อผู้อื่น หมายถึงลักษณะพฤติกรรมของนักเรียน ที่ช่วยเหลือ แบ่งปัน ผู้อื่นด้วยความเต็มใจ อาสาในการทำงานโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ยกย่อง ให้เกียรติผู้อื่นและให้ความเคารพสิทธิผู้อื่น

3. ด้านการมีจิตสาธารณะต่อสังคม หมายถึงลักษณะพฤติกรรมของนักเรียน ในการดูแลรักษา สาธารณะประโยชน์การอาสาเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ของ โรงเรียน ชุมชนหรือสังคม การเสียสละ ช่วยเหลือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ดูแลสาธารณะ ประโยชน์ด้วยความเต็มใจ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของสังคม

วิธีการแยกขยะ

ก่อนอื่นมาทำความรู้จักกันก่อนว่าขยะหลังจากนำมารีไซเคิลได้ จะสามารถนำไปทำเป็นอะไรได้บ้าง

1. ขยะประเภท กระป๋องอลูมิเนียม และกระป๋องเหล็ก

สามารถนำไปรีไซเคิลและผลิตเป็นกระป๋องอลูมิเนียม กระป๋องเหล็ก ชิ้นส่วนจักรยานยนต์ และ อุปกรณ์ก่อสร้าง ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เป็นต้น

2. ขยะประเภทกระดาษหนังสือพิมพ์ นิตยสาร กล่องกระดาษ กล่องนม

สามารถนำไปทำเป็นกล่องกระดาษที่มีความแข็งแรง กระดาษทิชชู เป็นต้น

3. เสื้อผ้า

เป็นเสื้อผ้ามือสอง

4. ขวดแก้วใส หรือสีชา

นำไปผลิตขวดใหม่ได้

5. ขวดแก้วสีอื่นๆ

นำไปผลิตเป็นพื้นกระเบื้อง

6. ขวดน้ำพลาสติก

นำไปผลิตเป็นผ้าพลาสติกได้

7. พลาสติกต่างๆ

นำไปผลิตพลาสติกที่ใช้ในการก่อสร้าง หรือพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้ง หรือไม่ก็ผลิตเป็นปากกา

8. พลาสติกที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์

นำไปผลิตพลาสติกที่ใช้ในการก่อสร้าง หรือพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้ง หรือไม่ก็ผลิตเป็นปากกา

สิ่งที่ควรระวังเกี่ยวกับการทิ้งขยะ

การแยกขยะเป็นสิ่งที่ควรให้การสนับสนุนแต่ต้องทำความเข้าใจระหว่างผู้ทิ้งขยะกับผู้เก็บขยะด้วย

1. การเก็บขยะที่รีไซเคิลได้นั้นจะเก็บเฉพาะขยะที่สะอาด ส่วนขยะที่สกปรกไม่สามารถรีไซเคิลได้ เช่น ขยะสด ขยะที่สามารถเผาได้ ขยะที่ไม่สามารถเผาได้ควรจะแยกสิ่งบรรจุขยะให้ชัดเจน

2. ขยะที่รีไซเคิลได้นั้นจะนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์นำกลับมาใช้ใหม่ ดังนั้นไม่ควรทิ้งขยะที่จะนำมารีไซเคิล ได้ปะปนกัน แยกถุงทิ้งและแสดงหน้าถุงบรรจุให้ชัดเจนว่าเป็นขยะแบบไหน

3. ควรจะแยกวันเก็บขยะให้ชัดเจนว่าวันไหนจะเก็บขยะประเภทใด

วิธีการแยกขยะ

1. กระจก

กระจกควรจะแยกประเภทว่าเป็นอลูมิเนียมหรือว่าเหล็กและควรล้างทำความสะอาดภายในให้เรียบร้อยก่อน

2. กระดาษ

กระดาษจะแยกเป็น 4 ประเภทหลักๆคือ

2.1 กระดาษหนังสือพิมพ์และใบปลิว

2.2 นิตยสาร

2.3 กล่องกระดาษ ควรแยกเอาส่วนที่เป็นโลหะออกให้หมด เช่น แม็กเย็บกล่อง

2.4 กล่องนม ควรคลี่ออกและล้างให้สะอาดก่อนทิ้ง

3. เสื้อผ้า

เสื้อผ้าที่จะนำไปรีไซเคิล ควรเป็นเสื้อผ้าที่ไม่สกปรก แค่มียรอยขาดนิดหน่อยหรือเป็นรู กระดุมหลุด เป็นต้น

4. ขวด

ขวดควรแยกเป็นขวดใส ขวดสีชา และขวดสีอื่นๆ และควรล้างทำความสะอาดก่อนนำมาส่ง ควรแยกฝาที่เป็นโลหะทิ้งไปกับขยะที่ไม่สามารถเผาได้ ฝาพลาสติกทิ้งไปกับขวดพลาสติก ส่วนขวดที่แตกแล้วทิ้งไปกับขยะที่ไม่สามารถเผาได้

5. พลาสติกต่างๆ

ขวดพลาสติกควรจะล้างทำความสะอาดก่อนทิ้งพลาสติกบรรจุภัณฑ์ เฉพาะสีขาวควรล้างทำความสะอาดก่อนทิ้งถุงพลาสติก ขวดพลาสติก ควรล้างทำความสะอาดก่อนทิ้ง

ขยะอื่นๆ ที่ต้องผ่านกระบวนการก่อนนำกลับมาใช้ และที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้

1. ขยะที่สามารถเผาได้

เป็นประเภทขยะสด ขยะที่ไม่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ เช่น ของเล่น ตุ๊กตา หนังสือตัว ผ้า แต่ควรแยกส่วนที่เป็นโลหะออกเสียก่อนขยะสด ควรรีดน้ำออกให้เหลือน้อยที่สุดและพันด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ ไม่ควรใส่ถุงพลาสติกแล้วนำมาทิ้งผ้าอ้อมที่ใช้แล้วควรห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ก่อนนำมาทิ้ง

2. ขยะที่ไม่สามารถเผาได้

แก้ว โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เตารีด หม้อต้มน้ำ ที่ปิ้งขนมปัง ที่เป่าผม โทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า วิทยุ เป็นต้น

ข้อควรระวัง แก้ว มีด ของมีคมควรห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ก่อนทิ้ง กระจกสเปร์ยควรเจาะรูรูก่อนนำมาทิ้ง

3. ขยะที่มีขนาดใหญ่

เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเสียง จักรยานยนต์ เป็นต้น

4. ขยะเป็นพิษ

ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า ควรใส่ถุงพลาสติกก่อนนำมาทิ้ง ถ้าหลุดแตกให้ทิ้งเป็นขยะเผาไม่ได้

ผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากขยะพิษประเภทต่าง ๆ

ประเภทของสาร ผลิตภัณฑ์ที่พบ ผลต่อสุขภาพ

1. สารปรอท
2. สารตะกั่ว
3. สารแมงกานีส
4. สารแคดเมียม
5. สารฟอสฟอรัส
6. สารเคมี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

ในการดำเนินโครงการคุณธรรม เรื่อง ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน ได้ดำเนินโครงการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนการดำเนินงาน
2. ขั้นดำเนินงานตามแผน
3. ขั้นสรุปและประเมินผล
4. ขั้นนำเสนอผลการดำเนินงาน
5. ปัญหาและอุปสรรค
6. วิธีการแก้ไข

ขั้นวางแผนการดำเนินงาน

1. กำหนดปัญหา
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา
3. ประชุม วางแผน ระดมความคิดหาวิธีการแก้ปัญหา
4. ปรีกษาครูที่ปรึกษาเพื่อขอคำชี้แนะในการดำเนินโครงการ
5. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ ได้แก่
 - 5.1 แบบประเมินความสะอาดห้องเรียน
 - 5.2 แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการทำความสะอาดของนักเรียนในแต่ละวัน
6. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 10 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 17

พฤษภาคม 2565 ถึงวันที่ 22 กรกฎาคม 2565

ตาราง 1 ปฏิทินปฏิบัติงานการดำเนินโครงการคุณธรรม เรื่อง ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน ปีการศึกษา 2565

ปฏิทินปฏิบัติงาน			
ที่	กิจกรรม	วัน/เดือน/ปี	ผู้รับผิดชอบ
1	ประชุม วางแผนระดมความคิดหาวิธีแก้ปัญหา	19 พฤษภาคม 65	ครูที่ปรึกษาและนักเรียน
2	แต่งตั้งหัวหน้าเวรประจำวันของแต่ละวัน เพื่อสังเกตพฤติกรรมการทำหน้าที่ของนักเรียนในแต่ละวัน	26 พฤษภาคม 65	ครูที่ปรึกษาและนักเรียน
3.	จัดทำเครื่องมือ แบบสังเกตพฤติกรรมการทำหน้าที่ของนักเรียนในแต่ละวัน และแบบประเมินความสะอาดห้องเรียน	10 มิถุนายน 65	ครูที่ปรึกษา
4.	หัวหน้าเวรประจำวันของแต่ละวัน สรุปแบบสังเกตการทำหน้าที่ของนักเรียนในแต่ละวัน	17 พฤษภาคม 2565 – 22 กรกฎาคม 2565	นักเรียน

นวัตกรรมในการแก้ปัญหาโครงการ ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน

K (Knowledge) = ให้ความรู้เรื่องจิตสาธารณะ

P (Process) = ลงมือปฏิบัติ

O (Observation) = สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

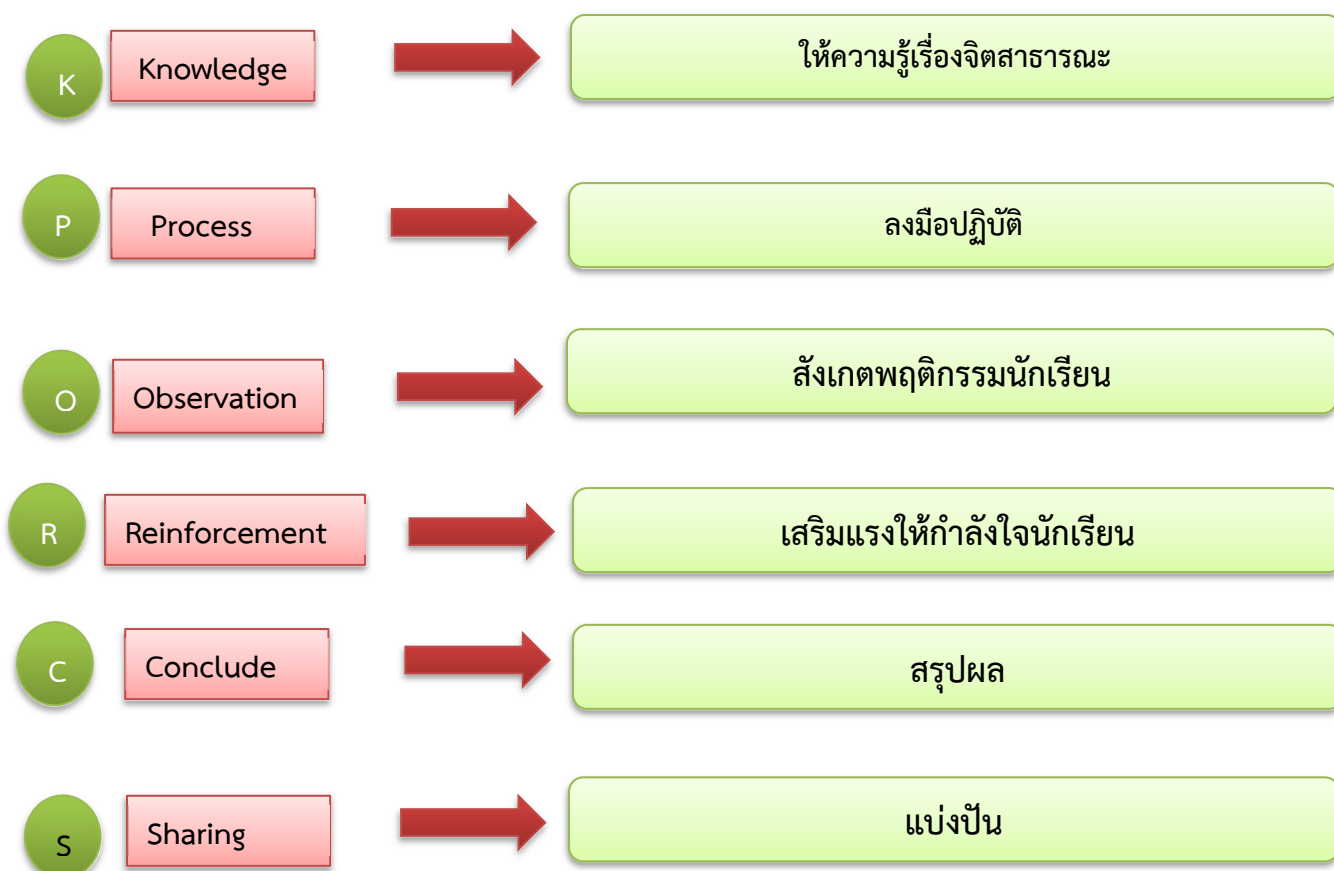
R (Reinforcement) = เสริมแรงให้กำลังใจนักเรียน

C (Conclude) = สรุปผล

S (Sharing) = การแบ่งปันผลงานนักเรียน

นวัตกรรมในการแก้ปัญหา
โครงการ ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน

K-PORCS Model

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินงานโครงการคุณธรรม เรื่องห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน ในครั้งนี้ โดยเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ การทำความสะอาดห้องเรียนให้สะอาด น่าเรียน จากนั้นก็ประชุมวางแผนการดำเนินงาน ดำเนินงานตามแผน โดยทำการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียน ได้รับทราบถึงความมีจิตสาธารณะในการทำความสะอาดโดยที่ครูไม่ต้องบอก และให้นักเรียนทุกคนช่วยกันจัดโต๊ะ-เก้าอี้ ทำความสะอาดพื้นห้อง กระดานและบริเวณอื่นๆในห้องเรียน นักเรียนทิ้งขยะให้ถูกที่ โดยจะมีตัวแทนนักเรียนแต่ละวันนักเรียนชั้น ม.2/1 ทำหน้าที่รับผิดชอบสังเกตพฤติกรรมในการทำสะอาด การดูแลรักษาความสะอาดพื้นห้อง โต๊ะเรียน และกระดานของเพื่อนร่วมห้อง

จากการศึกษาพบว่าขยะในห้องเรียนสะอาด และแยกอย่างถูกวิธี นักเรียนทุกคนมีจิตสาธารณะ ส่งผลให้ห้องเรียนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือห้องเรียนสะอาด น่าอยู่ นักเรียนมีวินัย ซื่อสัตย์ มีความกตัญญูต่อหน้าที่ เคารพกฎและ ข้อตกลงในการรักษาความสะอาด ทิ้งขยะถูกที่ร่วมกัน และได้นำชิ้นงาน (กระถางดอกไม้) ที่ได้จากขวดพลาสติกที่นักเรียนทิ้ง มาตกแต่งห้องเรียนและแบ่งปันให้ครูตามห้องต่างๆตกแต่งห้อง

1. ผลจากการดำเนินโครงการคุณธรรม

1.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศน่าเรียน มากขึ้น

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินการทำความสะอาดห้องเรียน สัปดาห์ที่ 1-10 (ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม-22 กรกฎาคม พ.ศ.2565)

สัปดาห์ที่ 1

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร	3			3			3			9
พุธ	3				3		3			8
พฤหัสบดี		2		3			3			9
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 2

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร	3			3				2		8
พุธ	3				3			2		7
พฤหัสบดี	3			3			3			9
ศุกร์		2		3			3			8

สัปดาห์ที่ 3

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์		2		3			3			8
อังคาร	3			3			3			9
พุธ	3				2		3			8
พฤหัสบดี	3				2			2		7
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 4

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร		2		3			3			8
พุธ	3				2		3			8
พฤหัสบดี	3			3			3			9
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 5

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร	3				2		3			8
พุธ	3			3				2		8
พฤหัสบดี	3			3			3			9
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 6

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์		2		3			3			8
อังคาร	3				2			2		7
พุธ	3			3			3			9
พฤหัสบดี	3				2		3			8
ศุกร์		2		3			3			8

สัปดาห์ที่ 7

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร	3				2		3			8
พุธ	3			3			3			9
พฤหัสบดี	3			3			3			9
ศุกร์		2		3				2		7

สัปดาห์ที่ 8

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์		2		3			3			8
อังคาร	3			3			3			9
พุธ	3				2		3			8
พฤหัสบดี	3			3			3			9
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 9

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3			3			3			9
อังคาร	3				2		3			8
พุธ		2		3			3			8
พฤหัสบดี			1	3			3			7
ศุกร์	3			3			3			9

สัปดาห์ที่ 10

วัน	กระดาน			โต๊ะ-เก้าอี้			พื้นที่ห้อง			รวม (9)
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
จันทร์	3				2		3			8
อังคาร	3			3			3			9
พุธ	3			3				2		8
พฤหัสบดี		2		3			3			8
ศุกร์	3			3			3			9

จากตารางการประเมินความสะอาดห้องเรียน สัปดาห์ที่ 1-10 สรุปได้ว่า วันจันทร์ ได้คะแนนสูงสุด เป็นอันดับที่ 1 คะแนนเต็ม 90 คะแนน คะแนนที่ได้ 87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.66 วันศุกร์ ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 2 คะแนนเต็ม 90 คะแนน คะแนนที่ได้ 86 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.55 วันอังคารและวันพฤหัสบดี ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 3 คะแนนเต็ม 90 คะแนน คะแนนที่ได้ 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.33

ตาราง 2 แสดงผลการบันทึกพฤติกรรมการทำความสะอาดห้องเรียนในแต่ละวัน สัปดาห์ที่ 1-10 (ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม-22 กรกฎาคม พ.ศ.2565)

เลข ที่	รายนามนักเรียน	สัปดาห์ที่										คะแนน รวม (คะแนน)
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100
1	เด็กชายธนพัฒน์ เป้าป่าเถื่อน	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	60
2	เด็กชายกรวิทย์ วิรุฬห์พุทธวงศ์	8	8	8	8	8	8	10	10	10	8	84
3	เด็กชายกฤติพงศ์ ทองไสย์	6	4	6	6	6	6	4	6	6	6	56
4	เด็กชายเจษฎา จุ่มคำตา	8	8	8	10	8	8	8	8	8	8	82
5	เด็กชายมานัด สุทวา	8	8	6	8	10	8	8	8	8	8	80
6	เด็กชายยุทธนา หอมแฮ้ว	8	8	8	8	8	10	2	8	6	8	74
7	เด็กชายราเชนทร์ เอ็นภา	4	6	6	4	6	6	6	6	6	6	56
8	เด็กชายวรวิทย์ ยาสาไชย	8	8	8	8	8	8	10	8	6	8	80
9	เด็กชายเหินฟ้า วินบาเพชร	10	8	8	8	10	8	8	8	8	8	84
10	เด็กชายอนุชิต จันทรังษี	8	8	10	10	8	8	8	8	8	8	84
11	เด็กหญิงกัลยกร ภาวงศ์	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
12	เด็กหญิงแก้วตา อวยบางมด	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40
13	เด็กหญิงชนาภา เห่งน้อย	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
14	เด็กหญิงชนาภรณ์ เห่งน้อย	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
15	เด็กหญิงชไมพร ประทุมดวง	8	8	6	6	8	6	8	8	8	8	66
16	เด็กหญิงปรีชญา ดินานพ	8	8	8	6	8	6	8	8	8	8	76
17	เด็กหญิงวาสนา สาสิทธิ์	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
18	เด็กหญิงวันวิสา ประการแก้ว	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
19	เด็กหญิงวิชุดา พิมพ์นาจ	8	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
20	เด็กหญิงสุวิมล โมกะศิริ	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100
21	เด็กชายวุฒิชัย ท้าวคำหลง	6	6	6	6	6	6	6	4	6	6	58
22	เด็กชายธนต์ถ์ พาพิจิตร	6	6	6	6	4	6	6	4	6	6	56

จากตารางการประเมินความสะอาดห้องเรียน สัปดาห์ที่ 1-10 สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 มีจำนวน 7 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนที่ได้ 100 คะแนน คิดเป็น 100% นักเรียนที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 2 มีจำนวน 3 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนที่ได้ 84 คะแนน คิดเป็น 84 % นักเรียนที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 3 มีจำนวน 1 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนที่ได้ 82 คะแนน คิดเป็น 82 %

บทที่ 5

สรุปผลการดำเนินงาน

จากการทำโครงการคุณธรรม ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศนำเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนหนองแขงวิทยา ซึ่งการจัดทำโครงการนี้ทำให้ผู้ศึกษามีความรู้เรื่องจิตสาธารณะ เกิดคุณธรรมด้านการมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม มีวินัย มีจิตสาธารณะและห้องเรียน อีกทั้งยังความรับผิดชอบมากขึ้น ส่งผลให้ห้องเรียนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี คือห้องเรียนสะอาด น่าอยู่ นักเรียนมีวินัย ซื่อสัตย์ เคารพกฎและข้อตกลงในการรักษาความสะอาดห้องเรียนร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำความสะอาดห้องเรียนด้วยจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

ภาคผนวก

ระดมสมอง ระบупัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาโครงการ
คุณธรรมห้องเรียน เรื่อง “ห้องเรียนสวย ด้วยมือเรา”

ระดมสมอง ระบупัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาโครงการ
คุณธรรมห้องเรียน เรื่อง “ห้องเรียนสวย ด้วยมือเรา”

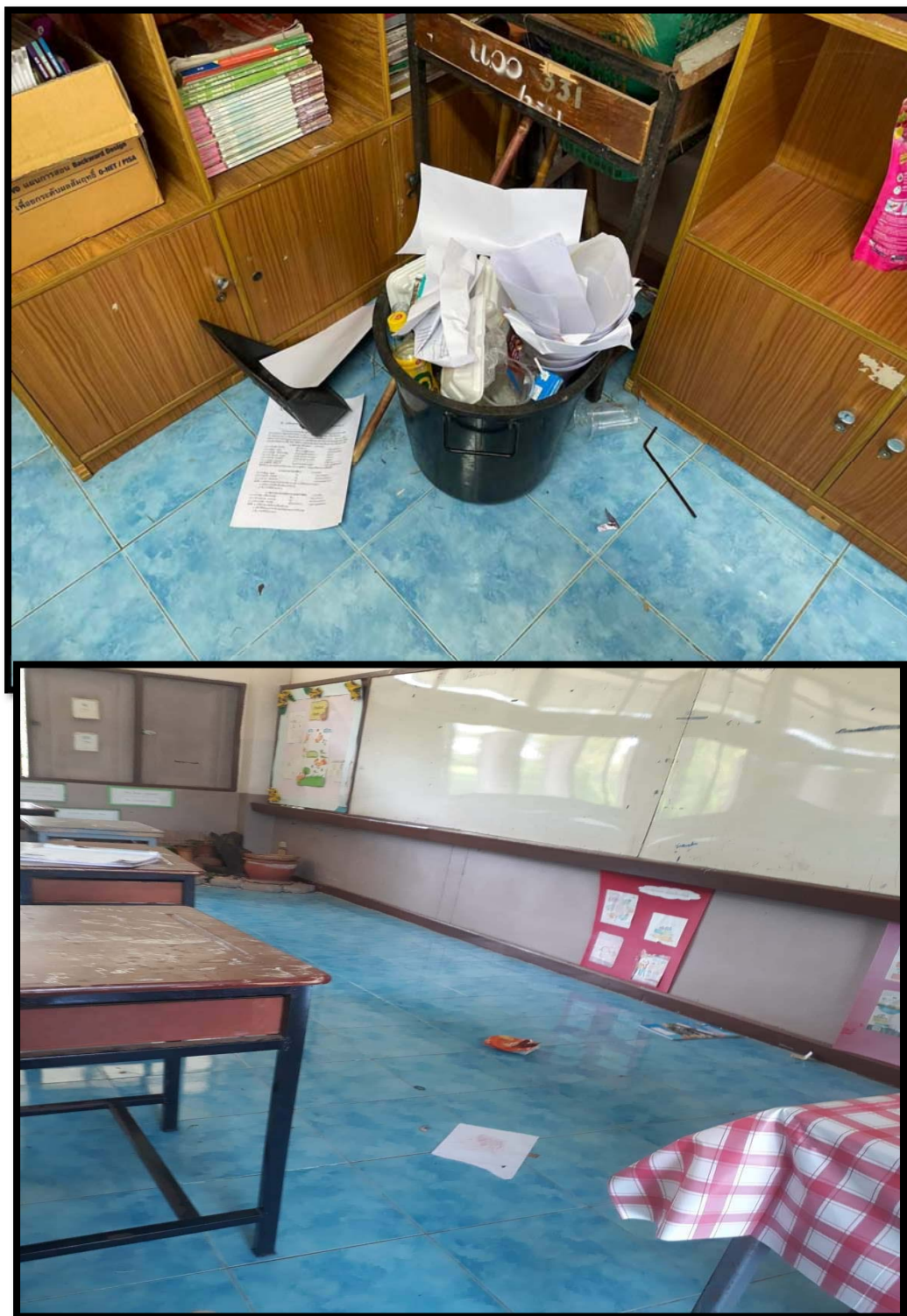
นำเสนอ แลกเปลี่ยน รับฟังข้อคิดเห็น
จากผู้อำนวยการโรงเรียน

ครูที่ปรึกษา อธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการ
คุณธรรมห้องเรียน โดยยึดหลัก K-PORCS Model

แยกถังขยะออกเป็น 3 ถัง เพื่อให้นักเรียนทิ้งขยะให้เป็นที่
หลังจากทำความสะอาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ก่อนลงมือทำความสะอาดห้องเรียน

ก่อนลงมือจัดโต๊ะ-เก้าอี้ให้เป็นระเบียบ

หลังจัดโต๊ะ-เก้าอี้ให้เป็นระเบียบ

ก่อนทำความสะอาดพื้นห้อง

กระดานห้องเรียนสะอาด

